

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 29 de Setembre de 2013. N° 35

DOCUMENT DEL CONCILI VATICÀ II “Gaudium et spes” SOBRE L’ESGLÉSIA I EL MÓN CONTEMPORANI (fragment)

“44.- Ajut que l'Església rep del món contemporani. Així com és important per al món de reconèixer l'Església com una realitat social de la història i ferment seu, així l'Església no desconeix tampoc tot el que ha rebut de la història i de la seva evolució del gènere humà.

L'experiència dels segles passats, el progrés de les ciències, els tresors amagats en les diverses formes de cultura humana, a través dels quals la naturalesa de l'home mateix es manifesta més plenament i s'obren nous camins a la veritat, tot això beneficia també l'Església. En efecte, ja des del començament de la seva història, va aprendre a expressar el missatge de Crist recurrent als conceptes i a les llengües dels diferents pobles, i es va esforçar, a més, d'aclarir-lo amb la saviesa dels filòsofs: es proposava amb això adaptar, en tant que convenia, l'Evangeli a la capacitat de tothom i a les exigències dels savis. I aquesta predicació adaptada a la paraula revelada ha de continuar essent la llei de tota evangelització. Ja que així desvetlla en cada poble la capacitat d'expressar a la seva manera el missatge de Crist i al mateix temps es promou un intercanvi vital entre l'Església i les distintes cultures dels pobles. Per poder augmentar aquests intercanvis, avui sobretot que els canvis són tan ràpids i tan diverses les maneres de pensar. L'Església té una necessitat particular de l'ajut dels qui, vivint en el món, creients o no creients, coneixen bé les diferents institucions i disciplines i en comprenen la significació íntima. Correspon a tot el poble de Déu, sobretot als pastors i teòlegs, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, escoltar atentament, discernir i interpretar els diferents llenguatges del nostre temps, i saber-los judicar a la llum de la paraula de Déu, a fi que la veritat revelada pugui ser percebuda cada vegada més a fons, més ben entesa i més adequadament presentada.

Pel fet de tenir una estructura social visible, senyal justament de la seva unitat en Crist, l'Església pot també enriquir-se, i de fet s'enriqueix, amb l'evolució de la vida social humana, no com si li mancés alguna cosa en la constitució que el Crist li va donar, sinó per conèixer més a fons aquesta mateixa constitució, per expressar-la més bé i adaptar-la amb més encert als nostres temps. L'Església percep amb agraïment que, tant en la seva comunitat com en cadascun dels seus fills, rep diversos ajuts per part dels homes de tota classe i condició. Perquè tots els qui promouen la comunitat humana en l'ordre de la família, de la cultura, de la vida econòmica i social, així com de la vida política, nacional i internacional, aporten també un grat ajut, segons el disseny de Déu, a la comunitat eclesial, en tant que aquesta depèn de factors externs. Encara més: l'Església confessa que molt profit li ha vingut, i li pot venir, fins i tot de la mateixa oposició dels seus adversaris i perseguidors.

45.- *Crist, alfa i omega (principi i fi).* L'Església, en ajudar el món i rebre'n també molt, pretén un sol fi: que vingui el Regne de Déu i es realitzi la salvació de tota la humanitat. Tot el bé que el poble de Déu durant el seu pelegrinatge per la terra, pot oferir a la família humana, prové del fet que l'Església és <<sagrament universal de la salvació>>, que revela i alhora realitza el misteri de l'amor de Déu envers l'home.

El Senyor és el fi de la història humana, el punt on convergeixen les aspiracions de la història i de la civilització, el centre de la humanitat, l'alegria de tots els cors, la satisfacció total de llurs anhels. Ell és qui el Pare ha ressuscitat d'entre els morts, ha exalçat i col·locat a la seva dreta. Vivificats i aplegats en el seu Esperit, ens dirigim vers el perfeccionament final de la història humana, que coincideix en absolut amb el pla del seu amor.”

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 16, 19-31

Según Lucas, cuando Jesús gritó “no podéis servir a Dios y al dinero”, algunos fariseos que le estaban oyendo y eran amigos del dinero “se reían de él”. Jesús no se echa atrás. Al poco tiempo, narra una parábola desgarradora para que los que viven esclavos de la riqueza abran los ojos.

Jesús describe en pocas palabras una situación sangrante. Un hombre rico y un mendigo pobre que viven próximos el uno del otro, están separados por el abismo que hay entre la vida de opulencia insultante del rico y la miseria extrema del pobre.

El relato describe a los dos personajes destacando fuertemente el contraste entre ambos. El rico va vestido de púrpura y de lino finísimo, el cuerpo del pobre está cubierto de llagas. El rico banquetea espléndidamente no solo los días de fiesta sino a diario, el pobre está tirado en su portal, sin poder llevarse a la boca lo que cae de la mesa del rico. Sólo se acercan a lamer sus llagas los perros que vienen a buscar algo en la basura.

No se habla en ningún momento de que el rico ha explotado al pobre o que lo ha maltratado o despreciado. Se diría que no ha hecho nada malo. Sin embargo, su vida entera es inhumana, pues solo vive para su propio bienestar. Su corazón es de piedra. Ignora totalmente al pobre. Lo tiene delante pero no lo ve. Está ahí mismo, enfermo, hambriento y abandonado, pero no es capaz de cruzar la puerta para hacerse cargo de él.

No nos engañemos. Jesús no está denunciando solo la situación de la Galilea de los años treinta. Está tratando de sacudir la conciencia de quienes nos hemos acostumbrado a vivir en la abundancia teniendo junto a nuestro portal, a unas horas de vuelo, a pueblos enteros viviendo y muriendo en la miseria más absoluta.

Es inhumano encerrarnos en nuestra “sociedad del bienestar” ignorando totalmente esa otra “sociedad del malestar”. Es cruel seguir alimentando esa “secreta ilusión de inocencia” que nos permite vivir con la conciencia tranquila pensando que la culpa es de todos y es de nadie.

Nuestra primera tarea es romper la indiferencia. Resistirnos a seguir disfrutando de un bienestar vacío de compasión. No continuar aislándonos mentalmente para desplazar la miseria y el hambre que hay en el mundo hacia una lejanía abstracta, para poder así vivir sin oír ningún clamor, gemido o llanto.

El Evangelio nos puede ayudar a vivir vigilantes, sin volvernos cada vez más insensibles a los sufrimientos de los abandonados, sin perder el sentido de la responsabilidad fraterna y sin permanecer pasivos cuando podemos actuar.

Josè Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE 28	20h.	Juan-José Garriga Calonge
DIUMENGE :29	11h. 13h.	
DILLUNS :30	20h.	difunts família Sans-Rosell
DIMARTS: 1	20h.	Maria-Ángeles Trassiera Coca (12è aniv.)
DIMECRES 2	20h.	
DIJOUS dia :3	20h.	Ignasi Costa Carrera
DIVENDRES 4	20h.	Francisco Amorós; Francisco Romagosa i Acció de gracies.
DISSABTE 5	20h.	
DIUMENGE:6	11h. 13h.	difunts família Junquera-Ezquerria

BAPTISMES:

Han rebut el baptisme, aquest dissabte :

Lucia Marín Peñaranda; Julieta Ruiz Pedro; Charlotte-Rose Thomas Farnea; Dylan-James Thomas Farnea. Donem gràcies a Déu.

INICI DE LA CATEQUESI:

Aquesta setmana comencem les trobades de catequesi pels infants. Les fem els dimecres pels del primer curs i els divendres pels del segon.

CÀRITAS:

S'estan ultimant els acabats del nou emplaçament del servei "El banc d'aliments" a la caseta que hi ha al C/ Bonavista, al darrera la rectoria. El mes vinent d'Octubre, ja s'hi oferirà aquest servei de Càritas.

LOTERIA DE NADAL:

La propera setmana ja podreu disposar dels talonaris del sorteig de Nadal. Adquiriu-los al despatx parroquial.

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST I PASTOR

Plaça de l'Església N° 4 08960 - SANT JUST DESVERN

Tel: 93 371 12 97. Fax: 93 473 68 14

E-Mail: justipastor@telefonica.net

www.santjust.org/parroquia

Web diòcesi de Sant Feliu: www.bisbatsantfeliu.cat

Despatx parroquial: dimarts i dijous, de 18 a 20